on jo ärramáratud, ja temma seâtud Aega olled sinna teinud, et ta selle ülle ei woi minna. — Oh! et sa mind Surmude Paika Tallele panneksid, ja warjule, kunni so Wihha taggasi pöraks, et sa mulle seâtud Aega panneksid, ja siis mo peâle mötleksid! Minna tahhan keikil omma kure Waewa Päiwil lota, kunni tulleb se Aeg, et mind mudetakse.

§. 364. Keik need Jjobi tössised Könned ollid ilmaaego; Eliwas Temani Maalt hakkas jälle keigeesiti räkima (§. 350.) ja ütles: Sa teed keik Jummalakartust tühjaks, ja wähhendad Süddame Palwe Kasso Jummala ees. Sinno omma Su öppetab se Ülleköhhut ja moistab sind hukka. Kas sa olled se esimenne Innimeste seas sündinud, ja olled sa Jummala sallajas Noupiddamisses olnud? Mis tead sinna, mis meie ei peaks teâdma, ja mis moistad sinna, mis meie Kà ei peaks ollema?

ma? Meie seas on alid ja wägga ellatand Mehhed, kes wannemad Jgga polest, kui sinno Jsa. Kuhho so Südda sind weab, ja kuhho so Silmad sind wiwad, et sa omma Waimo Jummala wasto pörad, ja ommast Suust nisugused Könned wäljaajad!

§. 365. Jjob ütles: Teie ollete keik ühhed waewalissed Tröstiad! Minna tahhaksin ka räkida nenda kui teie, kui olleks teie Hing minno Hinge assemel; ma tahhaksin teie wasto ka Sanno kokkopanna, ja omma Pea wangutada teie pärrast: ja nüüdki kinnitaksin minna teid hea Melega omma Su-Sannadega, agga kui ma räkin, ei jä mo Wallo minnust mahha, ja kui ma Rahho seisan, ei lähhe ka Wallo minnust ära. Jummal on mind ärrawärsitanud —; mo Silmad on roppuks sanud Nuttust, ja mo Silmalaugude peâl on Surma Warri. Ei mitte sepärrast, et